

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/215/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203732
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119203732.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Mgr. A. A., PhD., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Z. XXXX/XX, zastúpeného splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom Trnava, Hlavná 31, proti žalovanej: Mgr. W. A., PhD., na. XX.XX.XXXX, bytom H., Z. XXXX/XX, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 20C/105/2018-31 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 1.4.2019, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 21C/15/2019-26 zo dňa 2. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol.
2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s použitím § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1 veta prvá, 2, § 336 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.
3. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že návrh na zrušenie neodkladného opatrenia (z dôvodu, že všetky oznámenia o priestupkoch podané žalobkyňou boli odložené ako nedôvodné, preto neodkladné opatrenie bolo vydané na základe falošných obvinení, sťažnosť voči postupu policajtov pri vykázaní z obydlija bola posúdená ako čiastočne dôvodná a do dnešnej doby nebolo vznesené obvinenie voči žalobcovi) nie je dôvodný. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018 zistil, že uznesením okresný súd č. k. 20C/105/2018-31 zo dňa 20.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 1.4.2019 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalobcovi ako žalovanému uložil dočasne nevstupovať do rodinného domu - stavba so súpisným č. XXXX, postavená na parcele registra "C" s parc. č. 4021/824, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 202 m², druh stavby: 10 - Rodinný dom, popis stavby: rodinný dom s garážou, na pozemok, parcela registra "C" s parc. č. 4021/684 o výmere 400 m², zastavaná plocha a nádvorie s na pozemok, parcela registra "C" spare. č. 4021/824 o výmere 202 m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísané na L V č. XXXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Trnava pre k. ú. H., obec H., okres Trnava, a to až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Pričom mal preukázané, že žalobkyňa (v tomto konaní žalovaná) a žalovaný (v tomto konaní žalobca) sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Z jednotlivých záznamov o podaní oznámenia voči žalovanému a zo zápisnice o trestnom oznámení, ako aj zo samotného vyjadrenia žalovaného k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal preukázané, medzi žalobkyňou a žalovaným dochádza veľmi často ku konfliktom, hádkam a napätým situáciám, čoho svedkami sú ich spoločné maloleté deti. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného

obydliu mal preukázané, že podľa § 27a ods. 1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov bol žalovaný dňa 12.12.2018 v čase o 20:50 hod. vykázaný zo spoločného obydlia žalobkyne ako ohrozenej osoby. Konanie žalovaného k žalobkyňi opísané v návrhu vzbudzuje obavu o jej život, telesné a duševné zdravie, ako aj život, telesné a duševné zdravie maloletých detí pochádzajúcich z manželstva žalobkyne a žalovaného. Odvolací súd v uznesení č. k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 1.4.2019 konštatoval, že jednotlivé skutky žalovaného označené žalobkyňou za schválnosti zdanlivo samy o sebe nenavodzujú dojem, že ide o násilie, avšak práve hromadnosť, opakovanie a sústavné trvanie skutkov žalovaného, malo za následok, že spolužitie žalobkyne so žalovaným sa stalo objektívne neznesiteľným a neakceptovateľným, hrubo narúšajúcim kvalitu života žalobkyne, ktorá je nútená znášať negatívne následky správania žalovaného, vykonávať aktivity na svoju obranu v snahe eliminovať uvedené následky, odchádza z domu, aby sa vyhla stretnutiam so žalovaným. Zo strany žalobkyne tak dochádza k nechcenej reakcii na zneužitie prevahy moci žalovaného, ktorý namiesto pokojného výkonu práva na bývanie a pozitívnej spolupráce pri výkone rodičovských povinností, zameriava (zneužívajúc svoje právo na bývanie v spoločnom obydli) slovné útoky voči žalobkyňi, ako to vyplýva i z predloženého zvukového záznamu, vrátane posielania žalobkyne preč z domu, zhadzovania jej osoby pred deťmi. Jedná sa o schválnosti žalovaného hrubo narúšajúce bývanie v spoločnom obydli, žalovaný hrubým spôsobom znepríjemňuje život žalobkyne, ako matky troch maloletých detí i v útlom veku. Ide tu o prípad psychického násillia, ktoré dosiahlo taký stupeň intenzity, ktorý vyžaduje okamžitú dočasnú úpravu pomerov. Podľa odvolacieho súdu na základe predložených listín (oznam o podaní oznámenia zo dňa 3.10.2018, dodatok k podaniu oznámenia zo dňa 23.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 28.10.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 2.11.2018, zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 14.11.2018, záznam o podaní oznámenia zo dňa 12.12.2018, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlia zo dňa 12.12.2018), vyjadrení strán, možno konštatovať, že v danom prípade žalobkyňa osvedčila potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu pre dôvodné podozrenie z násillia, ktorého sa dopúšťal žalovaný voči žalobkyňi, a teda opodstatnene sa domáhala uloženia povinnosti, aby žalovaný nevstupoval dočasne do domu, pričom žalovaný bol už policajtom vykázaný z predmetných nehnuteľností. Zo spisu okresného súdu Trnava sp. zn. 20C/105/2018 mal preukázané, že podľa prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu žalobkyňa osvedčila potrebu úpravy vzťahov medzi stranami sporu nielen oznámeniami odporkyne o spáchaní priestupkov žalobcom, ale aj ďalšími predloženými listinami a to trestným oznámením žalovanej, potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlia, návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrením žalobcu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že neodkladné opatrenie bolo vydané len na základe oznámené žalovanej o spáchaní priestupkov. Okresný úrad Trnava navyše pri posudzovaní oznámení žalovanej o priestupkoch posudzoval každý skutok jednotlivo. Odvolací súd v uznesení č. k. 10Co/80/2019-123 zo dňa 1.4.2019 konštatoval, že jednotlivé skutky žalobcu zdanlivo samy o sebe nenavodzujú dojem, že ide o násilie, avšak práve hromadnosť, opakovanie a sústavné trvanie skutkov malo za následok, že spolužitie žalovanej a žalobcu sa stalo objektívne neznesiteľným a neakceptovateľným, hrubo narúšajúcim kvalitu života žalovanej. Podľa vyjadrenia žalovanej medzi stranami stále dochádza ku konfliktom, hádkam a napätým situáciám, z ktorého dôvodu doplnila trestné oznámenie vo veci začatého trestného stíhania pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby k ČVS:ORP-1716/1-VYS-TT-2018St dňa 12.7.2019 na Krajskej prokuratúre v Trnave, ktoré konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. K tvrdeniu žalobcu, že sťažnosť voči postupu policajtov pri vykázaní z obydlia bola posúdená ako čiastočne dôvodná súd prvej inštancie uviedol, že táto skutočnosť bola známa už v čase vydania neodkladného opatrenia a túto zohľadnil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 23 odôvodnenia: „Vo vzťahu k sťažnosti žalovaného voči postupu policajta a k tvrdeniu, že táto bola po prešetrení vyhodnotená ako opodstatnená, je potrebné uviesť nasledovné. Z upovedomenia KR PZ v Trnave z 13.3.2019 č. KRPZ-TT-OKS-84/2018-St vyplýva, že sťažnosť týkajúca sa žiadosti zaslania úradného záznamu spísaného policajtom bola posúdená ako žiadosť a postúpená na OR PZ v Trnave. Pokiaľ ide o sťažnosť voči samotnému vykázaní (a teda najpodstatnejšiu časť pre dané konanie), vykázanie žalovaného zo spoločného obydlia bolo vyhodnotené ako súladné so zákonom č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore a preto sťažnosť v tejto časti bola posúdená ako neopodstatnená (v častiach týkajúcich sa potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlia z 12.12.2018 z dôvodu, že bolo neúplné, došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov, a tiež poučenie vykázané osoby nebolo v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi“).

4. Záverom súd prvej inštancie uzavrel, že v rámci rozhodovania o návrhu na zrušenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nemôže preskúmať správnosť pôvodného uznesenia a teda ani správnosť posúdenia upovedomenia KR PZ v Trnave z 13.3.2019 č. KRPZ-TT-

OKS-84/2018-St' v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia prvoinštančným ani odvolacím súdom. Z upovedomenia KR PZ v Trnave z 13.3.2019 č. KRPZ-TT-OKS-84/2018-St' však jednoznačne vyplýva, že sťažnosť voči samotnému vykázaniu žalovaného zo spoločného obydľia bola v tejto časti posúdená ako neopodstatnená. Uvedené teda nepredstavuje zmenu skutkových okolností, ktorá by nastala po vyhlásení uznesenia o neodkladnom opatrení, v dôsledku ktorej by odpadli dôvody nariadenia neodkladného opatrenia. K tvrdeniu, že do dnešnej doby nebolo vznesené obvinenie voči osobe žalobcu okresný súd uviedol, že táto skutočnosť ako dôvod pre zrušenie neodkladného opatrenia je taktiež irelevantná z dôvodu, že ani táto nepredstavuje žiadnu zmenu oproti stavu existujúcemu v čase nariadenia neodkladného opatrenia, kedy súd vychádzal zo zápisnice o trestnom oznámení podanom žalovanou dňa 14.11.2018, ktoré navyše táto dňa 12.7.2019 doplnila na Krajskej prokuratúre v Trnave a trestné konanie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, teda stále prebieha pod ČVS:ORP-1716/1-VYS-TT-2018St a doposiaľ nie je právoplatne skončené. S poukazom na uvedené dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktoré trvajú, je potrebné, aby pomery medzi stranami sporu zostali naďalej upravené nariadeným neodkladným opatrením. Žalobca nepreukázal, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a nariadené neodkladné opatrenie zrušiť. Poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že podaniu návrhu na rozvod v apríli 2018 predchádzalo mnoho zásadných situácií. Ešte v januári 2017 matka od otca požadovala mesačne sumu 1.500,- Eur, uvedenému otec vyhovel. Časom túto sumu otec nezvládal ďalej platiť o čom matku informoval v máji 2017. V júli 2017 bola podpísaná dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, kde sa väčšinou vlastníčkou rodinného domu stala matka a otec na seba prevzal väčšinu dlhov patriace do bezpodielového vlastníctva. V apríli roku 2018 matka otcovi oznámila, že už nemá záujem na pokračovaní manželstva a žiadala otca, aby uzatvoril rodičovskú dohodu, na základe ktorej by boli maloleté deti zverené do jej osobnej starostlivosti, otec by bol oprávnený sa s nimi stretávať každý druhý víkend a platil by na maloleté deti privysoké výživné. Pokiaľ by otec s týmto variantom nesúhlasil, matka mu oznámila, že druhá možnosť je ísť cestou „tvrdej represie,“ podávaním trestných oznámení s tým, že otec bude vykázaný zo spoločného obydľia a bude mu zakázaný vstup do neho. Matka uvedenú situáciu a následnú realizáciu hrozieb pripravovala dopredu s odborne spôsobilou osobou v oblasti práva o čom disponuje aj relevantnými dôkazmi, e-mailovou komunikáciou matky s odborne spôsobilou osobou, ktorá je dnes matkinou najlepšou priateľkou, a ktorú matka žiada predvolať ako svedka v „účelovom“ doplnení trestného oznámenia. Matka podala v priebehu krátkeho obdobia spoločne 6 trestných oznámení, z ktorých 5 bolo postúpených na Okresný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy. Týchto 5 priestupkových konaní bolo právoplatne skončených odložením veci podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o priestupkoch“ v príslušnom gramatickom tvare). Má za to, že matka sa snažila otca účelovo kriminalizovať a svoje oznámenia použila na účel vydania neodkladného opatrenia. Posledné oznámenie bolo podkladom pre začatie trestného stíhania vo veci, pričom z obsahu spisového materiálu má za to, že toto trestné konanie bude zastavené. Dňa 12.12.2018, pár dní pred Vianocami, matka zavolała na otca políciu v čase o 20:50 hod. a policajná hliadka vykázala otca zo spoločného obydľia na 10 dní. Dôvodom bola aj skutočnosť, že matka na otca podala 5 oznámení o priestupku, ktoré v tej dobe boli nepreskúmané ako aj trestné oznámenie, kde otec nebol a nie je dodnes ani len obvinený. Má za to, že ak by v tej dobe polícia vedela výsledok všetkých oznámení (nedôvodné) nemala by dôvod vylúčiť otca zo spoločnej domácnosti. Po tomto vykázaní matka dňa 19.12.2018 podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na súd. K podávaniu trestných oznámení a volaniu policajných hliadok sa vyjadřila aj maloletá H. A., ktorá pred znalcom uviedla v časti „Z rozhovoru s deťmi“ nasledovné: „K rodičom nevie čo má povedať, myslí si, že mamina často na ocina volala políciu, ale nebolo prečo. ... Sama sa otcom necítili nejako ohrozená, ani sa nebála o mamu, či súrodencov.“ Aj táto výpoveď dokresľuje situácie, za ktorých matka na otca volala policajné hliadky a podávala trestné oznámenia. Navrhovateľ návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že všetky priestupkové konania, ktoré voči nemu boli vedené, boli zo strany okresného úradu posúdené ako nedôvodné, a tieto konania boli odložené, nakoľko podané oznámenia neodôvodňovali začatie konania o priestupkoch alebo postúpenie veci. Nakoľko v čase vydania neodkladného opatrenia bolo voči navrhovateľovi vedených 5 priestupkových konaní a jedno trestné konanie, v rámci ktorého nebolo vznesené obvinenie, a v deň podania návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia bolo všetkých 5 priestupkových konaní odložených, máme za to, že odpadlo niekoľko z dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené a týmto spôsobom sa podstatne zmenila skutková situácia. Tak ako

uviedol Krajský súd v Trnave, až hromadnosť a opakovanie skutkov navrhovateľa malo za následok vydanie neodkladného opatrenia, tak za stavu odmietnutia oznámení o priestupku platí, že jeden jediný skutok pre ktorý sa vedie trestné konanie nie je sám o sebe dôvodom na trvanie neodkladného opatrenia, a to najmä za stavu, kedy v trestnom konaní nebolo vznesené obvinenie a zo znaleckého posudku č. 10/2019 vypracovaného PhDr. Zuzanou Bielikovou, Levice v trestnom konaní vyplýva, že odporkyňa nemá žiadne známky týranej osoby ani syndróm týranej ženy. Účelovosť konania odporkyne dokladá aj fakt, že dňa 9.7.2019 si prevzala návrh navrhovateľa na zrušenie neodkladného opatrenia za účelom vyjadrenia sa k nemu a už dňa 12.7.2019 podala doplnenie trestného oznámenia, v ktorom popisuje skutky, ktoré sa stali niekoľko mesiacov pred dňom 12.7.2019. Pokiaľ by boli skutočnosti uvedené v doplnení trestného oznámenia dôveryhodné, odporkyňa by s ich oznámením nečakala do 12.7.2019, ale tieto skutočnosti by oznamovala priebežne. Trvaním účinkov neodkladného opatrenia za stavu, kedy jednotlivé dôvody na jeho vydanie odpadli, dochádza k závažným zásahom do práva navrhovateľa ako spoluvlastníka spoločnej nehnuteľnosti na pokojné užívanie majetku v zmysle čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a do práva na súkromný a rodinný život navrhovateľa v zmysle čl. 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Ako dôsledok neodkladného opatrenia sa navrhovateľ dostáva do zlej ekonomickej situácie, bol nútený si zobrať ďalší úver, aby vôbec mohol uhradiť náklady na bývanie a výživné pre svoje maloleté deti. Navrhovateľ bol nútený sa presťahovať z trojizbového bytu do jednoizbového bytu, čím stratil možnosť aby maloleté deti mohli u neho prespávať a tráviť s nimi zmysluplný čas.

6. Žalovaná odvolanie nepodala k odvolaniu žalobcu sa vyjadrila a uviedla, že napadnuté uznesenie navrhuje potvrdiť. Žalobca v súčasnosti býva v trojizbovom byte v N. a deti tam môžu prespávať, mesačne platí prenájom vozidla značky Toyota Hybrid C-HR. EČ - BL 665UB, ktorého cena za mesačný prenájom sa pohybuje cca vo výške 500,- Eur mesačne. Okrem toho si zakúpil nový televízor, mobilný telefón, bol na dovolenke v Taliansku a následne aj v Rusku. Uvedené nenasvedčuje, že trpí finančnou núdzou. Podľa psychologických posudkov nachádzajúcich sa v rozvodovom spise vyplýva, že žalobca trpí emočne nestabilnou poruchou osobnosti impulzívneho typu, je nevyspytateľný, prežíva dlhodobu frustračný hnev na žalovanú. Práve uvedené charakteristiky jeho osobnosti sú príčinou psychického násillia, ktorého sa permanentne dopúšťa bez toho, aby bol vôbec schopný sebareflexie a posúdenia dôsledkov vlastného konania. Uvedené násillie naďalej nielenže pretrváva, ale má stupňujúcu sa tendenciu, preto je zachovanie neodkladného opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie fyzickej bezpečnosti žalobkyne a zdravého vývinu troch maloletých detí zverených do jej starostlivosti. Dňa 27.8.2019 žalobca vzal náhle a bez dohody maloletého syna H. z hokejového tréningu a viac neodovzdal jeho matke, a to i napriek písomným výzvam a právoplatnému a vykonateľnému uzneseniu okresného súdu Trnava zo dňa 23.1.2019 č. k. 39P/26/2018-181, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie (tri maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke, upravený stretávanie počas prázdnin). Podala žalobu na vyporiadanie podielového vlastníctva, v ktorom vidí jediný zákonný spôsob ukončenia patologického vzťahu a konania žalobcu.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej aj CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) skôr, ako mohol pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu veci na základe podaného odvolania, musel sa zaoberať naplnením formálnych podmienok pre jeho podanie.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n)

prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

11. Ustanovenie § 357 písm. a) až o) CSP stanovuje, proti ktorým uzneseniam súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné, čo znamená, že odvolanie sa pripúšťa iba voči tým uzneseniam, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané.

12. Z citovaného znenia ust. § 357 písm. e) CSP vyplýva, že zákonodarca pripustil odvolania len proti uzneseniu, ktorým bolo zrušené neodkladné opatrenie podľa § 334 a § 335 ods. 1 CSP a teda nie v prípade, keď bol návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý, ako je daný prípad. Odvolací súd v tejto súvislosti na porovnanie poukazuje na ust. § 357 písm. d) CSP, zo znenia ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné proti každému uzneseniu súdu, ktorým rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia, bez ohľadu na to, ako súd rozhodol, teda či nariadil neodkladné alebo zabezpečovacie opatrenia, alebo takýto návrh zamietol (v obdobnej veci rozhodol NS SR uznesením spis. zn. 1Obo/15/2018).

13. Na závere uvedenom v odseku 12 nič nemení ani nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o prípustnosti odvolania, keď podľa § 362 ods. 3 CSP poskytuje stranám ochranu, len v prípade nesprávnosti poučenia o neprípustnosti odvolania. Súd prvej inštancie nesprávnym poučením o možnosti podania odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nezaložil možnosť podania odvolania proti uzneseniu, proti ktorému nie je zo zákona odvolanie prípustné.

14. Keďže v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie v súlade s ust. § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

15. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie bolo odmietnuté, a preto odvolací súd analogicky aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku najbližšiu k odmietnutiu odvolania, lebo v danom prípade konanie končí bez toho, aby súd rozhodoval vo veci samej a to v dôsledku procesného zavinenia tej strany sporu, ktorá podala odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. V nadväznosti na uvedené o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako procesne fakticky úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).